

Samtykke, kunne disponere over 15 Dre pr. Individ.

Smidlertid er den Forandring, som er foregaaet i det andet Ting, ikke af den Bestaaenhed, at Udvalget har ment at burde tilraade Tinget at forkaste Lovforslaget af den Grund. Man har opnaaet, hvad man har ønsket, nemlig at Sogneraadets formandens Røst i Fremtiden er tilfredsstillende, hvad enten der bliver givet de Beløb, som Sogneraadet kan disponere frit over, eller de Beløb, som Sogneraadet kun i Kraft af Amtsrådets Beslutning kan anvendes i det nævnte Næmde, og endvidere fastsættes det i Lovforslaget, at det bliver Indbyggernes Antal og ikke Hartkornet, som bliver lagt til Grund ved Beregningen. Da Lovforslaget trods den Forandring, det er undergaaet i Landstinget, dog maa betragtes som et Fremstridt i Sammenligning med de bestaaende, skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget usforandret i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Jens Buss: Jeg vil kun sige, at jeg for mit Vedkommende er i højeste Grad forbauset over det Resultat, Landstinget er kommet til. Havde det derimod sat Summen fra 15 Dre ned til en mindre Sum, kunde jeg bedre forstaa det, men at Landstinget nu har lavet Loven om saaledes, at de store Kommuner, som alle indrømme vi have ude paa Landet, ere blevne særlig daarlig stillede, forstaar jeg ikke. Det er netop kommet frem ved Behandlingen af et andet Lovforslag, nemlig om Kreditsforeninger, at der var den Slags Kommuner i de forskellige Landsdele og navnlig i Sjælland, hvor der var saa mange Beboere, og hvor derfor deres Sogneraadetsformænd havde et saa højt Hverv, at det fra alle Sider anerkendes, at disse Kommuner absolut maa have Hjælp, fordi dette Arbejde kan optage en

ligger derunder kan fuldstændig frit have Lov til at faa et Honorar, som virkelig maa indrømmes efter Forholdene ude paa Landet, kan blive saa stort med 15 Dre, at der ikke er Rimelighed for, at det bliver større, men saa er man kommen til den Bestemmelse, at de uheldigst stillede Kommuner skulle henvende sig til Amtsrådet for at faa Lov, og der behøves ikke en Gang Flertal i Amtsrådet for at nægte denne Lov, til at gaa videre, der behøves kun at være Halvdelen for og Halvdelen imod, saa er det ikke vedtaget, og det er en ganske mærkelig Bestemmelse. Jeg kan indrømme den ærede Ordfører, at dette her er et Fremstridt, idet vi ere komne ind paa den Anerkendelse, at der bør ydes Bidrag, og at der for dette Bidrag kan tviiteres af vedkommende Sogneraadetsformand. Dette er ganske vist et Fremstridt, men jeg vil i alt Fald ikke, at dette Lovforslag skal forlade Rigsdagen, uden at jeg for mit Vedkommende vil gøre opmærksom paa, at Landstinget nu er kommet til et Resultat, der er noget af det mærkeligste og urigtigste paa det Omraade, der næsten kan tænkes. De Kommuner, der trænge haardt, ere dem, som særlig ere ilde stødte, naar vi faa denne Lov. Jeg vil paa Grund af det Fremstridt den indeholder, ikke modsætte mig Loven. Jeg haaber, at vi maa komme ind paa det Princip, som er anerkendt af alle, og at vi om ikke alt for lang Tid maa komme til det Resultat, at de Kommuner, som trænge haardest, ikke blive ringere stillede end de, som trænge mindre haardt.

O. Scavenius: Jeg vil kun ganske kort bemærke, at jeg havde ogsaa helst set, at man var blevet staaende i Landstinget ved den Affattelse, som Loven har faaet her; men jeg tror dog ikke, at det faar saa grumme stor Betydning, at man der har sat en Grænse for Beløbets Størrelse. Man